

[Rager.]

i Udvalget Enighed om, at man ikke kunde gaa ind paa at slække paa bestaaende Bestemmelser, hvis de kontrollerende derigennem mente ikke at kunne føre den Kontrol, man maatte anse for nødvendig for, at Statens Midler kunde siges at være anbragt paa betryggende Maade.

Jeg har villet sige dette først. Jeg henstiller derefter til den højtærede Handelsminister, at man inden for Administrationen tager op til Undersøgelse — en Undersøgelse, der kan være dyberegaaende og med større Detaillendskab end Udvalgets —, om det er muligt paa en eller anden Maade at vise Imødekommenhed, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister, naar de lokale Repræsentanter er udspejlet, kunde finde Anledning til, for at faa en vis Ensartethed, at sammenkalde alle de lokale Repræsentanter og give dem en samlet Instruktion om, hvorledes de skal forholde sig; ved en saadan Lejlighed kunde man maaske ogsaa drøfte, hvorledes Spørgsmaalet med Hensyn til Regnskaber kunde ordnes.

I Lovens § 9 er der foreslaaet et nyt Beløb paa 100 000 Kr. til kortfristede Haandværkerlaan. Jeg havde gerne set, at man havde kunnet udvide dette Beløb, men det er et Forsøg, og jeg har højet mig for de Argumenter, der var i Retning af ikke at gaa længere; det er jo ogsaa et Beløb, som ikke er bundet i den Tid, Loven løber, men der kan til enhver Tid løbe 100 000 Kr. i samlede Laan. Nu haaber jeg ikke, at den højtærede Minister faar saa mange Andragender, at han i sin Administration af Loven, for at kunne imødekomme de flest mulige Andragender, opfordres til at lade Penge cirkulere saa hurtigt, at den korte Frist bliver gjort alt for kort. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, at der, hvis der bliver lagt Beslag paa disse Midler i højere Grad, end man i Øjeblikket aabenbart regner med i Ministeriet, sker Henvendelse til Rigsdagen om en eventuel Forhøjelse af det nævnte Beløb.

Jeg skal ellers kun udtale min Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 3 til § 4, hvorved Ministeren har paataget sig en Forpligtelse til for de i § 4 omhandlede Tilfælde at forhandle med Eksportkreditudvalget, i hvilket Grosserer-Societetets Komité er repræsenteret.

Den Diskussion, der er forsøgt startet her af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Det ærede Medlem har ment, det var livsvigtigt at faa publiceret disse Skrivelser; den mere besin-

dige Del af Udvalget mener ikke alene at maatte benytte sig af Flertallets Ret, men ogsaa at maatte handle under Flertallets Ansvar. Imidlertid har det ærede Medlem nu i Dag paa eget Ansvar publiceret, hvad han mente der nu engang skulde ud. Dette maa selvfølgelig staa for det ærede Medlems egen Regning.

Jeg skal anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 2—8 og at forkaste det af Venstre stillede Ændringsforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Udvalget for den Tilslutning, der er givet Lovforslaget.

De af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag kan jeg give min Anbefaling, jeg har selv stillet dem. Derimod maa jeg fraraade at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1 til § 4.

Det ærede Medlem Hr. Rager rejste det Spørgsmaal, hvorvidt det Beløb paa 100 000 Kr., der i Lovforslaget stilles til Raadighed til Anvendelse af kortfristede Laan, er tilstrækkeligt. Jeg har allerede givet Udtryk for, at jeg anser Beløbet for at være tilstrækkeligt. Skulde det vise sig, at Trangen til saadanne kortfristede Laan ikke kan fyldestgøres ved det til Raadighed stillede Beløb eller paa anden Maade, kan Rigsdagen jo faa Lejlighed til paa ny at udtale sig om Sagen.

Jeg skal ogsaa bidrage mit til, at der kan blive mere Tilfredsstillelse blandt Laantagerne med Hensyn til Kravet om Bogføring. Det er et Spørgsmaal, som har været drøftet flere Gange. Jeg maa dog sige, at der kan ikke være Tale om nogen Fravigelse fra Bogføringspligten; det, der kan være Tale om, er at gøre Bogføringspligten noget mere lempelig. Det er for øvrigt Teknologisk Institut, som fører Tilsyn med, at Bogføringspligten overholdes, og da dette Institut paa saa mange Maader har Forbindelse med Haandværkerne, kan jeg ikke tro, det vil være vanskeligt at faa Sagen ordnet paa en tilfredsstillende Maade.

Jeg har derefter et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det er mig ufatteligt, at det ærede Medlem kan finde noget fornuftigt Formaal i, saaledes som han gjorde, at vende tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde kunne ydes Kredit til danske Værfter, som vil bygge Skibe til danske Selskaber. Jeg forstaar ikke, hvilke Formaal det skal tjene at trevle denne Sag op paa den Maade, det her er sket, medmindre man da er ligegyldig med Hensyn til, hvad Virk-